

עת"א 4983/12/14 - ליאור אלהר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14-12-4983 אלהר(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בית הסוהר-מחלקה האסיר ואח'

בפני כב' סגן הנשיא, השופט בנימין ארבל - אב"ד
כב' השופט שאהר אטרש
כב' השופט יונתן אברהם
העוותר ליאור אלהר (אסיר)
נגד מדינת ישראל
המשיבת

פסק דין

עטירה כנגד החלטת ועדת השחרורים (בהרכבת חברי הוועדה כב' הש' בדים א. הבר, ג. גנזר, י. מילוא וא. חלפון) מיום 24.11.14, שדחתה בבקשת העוותר לשחרור על תנאי.

השופט יונתן אברהם:

רקע:

העוותר שפט למאסר (שלישי) של 22 חודשים (כולל מאסר מותנה שהופעל).

העוותר שוחרר בעבר שחרור על תנאי פעמיים, לראשונה בשנת 2009 ואחר כך בשנת 2011.

לפי דוח גורמי טיפול, העוותר ניהל בעבר אורח חיים עבריני ענף וקיימת גם מעורבות נוספת בפלילים מצד משפחתו. צוין בדו"ח הנ"ל כי במאיסרו הנקחי " עבר תהליכי טיפול משמעתי בו עיבד את תהליך חייו ומערכות יחסיו עם בני המשפחה והצליח להבין את הגורמים שהובילו אותו לעבריינות ולקחת אחריות על העבירה שבגינה שפט. בפעמים הקודמות לשחרר ממאסר לא הצליח להtentק בעולם העברייני ומבחן עתה שזוקק לתוכנית טיפול ופיקוח הכוללת איזוק אלקטרוני ושיחות. נבנתה עבورو תוכנית טיפול במסגרת הפיקוח התורני.".

וועדת השחרורים ציינה כי מדובר באסיר רצידיביסט ששחררו קודם נעשה על יסוד תוכנית שיקום פרטית בשנת 2011 שככל הנראה לא הועלה. כן ציינה הוועדה כי למעט שתי עבירות ממשמעת, התנהגות העוותר תקינה הייתה בדרך כלל בתקופת מאיסרו.

הוועדה נתנה דעתה לתוכנית הטיפול הנוכחית שהוכנה לעותר מטעם רש"א, הכוללת שילוב בשיעורי תורה במקומות מגוריו של העותר פעמיים בשבוע, שילוב בקבוצה תורנית ברש"א פעמי שבשבוע וכן שיחה טיפולית פרטנית אחת בשבוע בחיפה, עם עו"ס מטעם רש"א.

כמו כן נתנה הוועדה לחוות דעת משטרת ישראל בעניין מקום מגוריו של העותר והשפעתו על הסיכוןים הצפויים בעת שחרור העותר. כן צינה הוועדה כי לפי חוו"ד המשטרה, לעותר סכunciosים רבים באזר מגורי והוא אף הוזהר בעבר בשל חשש לפגיעה בו.

אחרי כל אלה קבעה הוועדה:

"לעתנו שחררו בתנאים מגבילים באזר חיפה עלול לסכן את שלום הציבור ובתכנית רש"א כפי שהוצאה בפנינו אין בה כדי לאין את מסוכנותו.".

נכח האמור דחתה הוועדה את הבקשה.

מכאן העתירה שפנינו.

טייעוני העותר:

העותר הינה לד"ח גורמי הטיפול המלמד כי במסרו הנוכחי ביצע שני ניכר בייחסו למעשי הפליליים. לטענתו נתנה הוועדה משקל מופרז לעבירות המשמעת שעבר בעוד מדובר בעניין שלו.

העותר טען כי תוכנית רш"א שהוכנה עבורו מספקת מענה נאות להמשר שיקומו וקובעת גבולות ברורים שיש בהם לאין מסוכנותו בעת שחררו.

אשר למידע המודיעיני טען העותר כי הוא מישן ואין לתת לו משקל כלשהו.

טייעוני המשיבה:

ב"כ המשיבה סמוכה ידיה על נימוקי הוועדה תוך פירוט מועד השחרורים המוקדמים הקודמים, להם זכה העותר והדגישה כי שב לסרו כל פעם מחדש. כן הזכיר את החומר המודיעיני הקיים בעניינו של העותר.

לטענתה מדובר בעותר שאינו ראוי לשחרור מוקדם, המהווה פרוילגיה הניתנת רק לאסירים הרואים לקבללה. העותר נוכח נסיבותיו אינם ראוי לקבללה לטעםמה.

ב"כ המשיבה טענה כי החומר המודיעני בצויר **להתנגדות הרצידיביסטית** שהפגן העותר, יש בהם למד בבירור על מסוכנות ואי עמידה בתנאי החוק המאפשרים שחרור על תנאי. לטענתה אין בתכנית רשות'א שהוכנה לעותר כדי לאין את מסוכנותו.

נטען כי הוועדה שקלה את מכלול השיקולים הדרושים לעניין ואין על כן להתערב בהחלטתה.

דין:

עjon בנסיבות הוועדה מלמד, כי המשקל העיקרי בהחלטתה נותן מחד, לעברו של העותר כרצידיביסט שזכה לשחרור מוקדם פעמיים (אחד מהם עם תכנית שחרור פרטית) אך שב לסרו, ומצדך, לא אמר בוחות הדעת המשטרתית לעניין סביבת מחייתו של העותר והסיכונים שהוא יוצרת. לא נזכר כי עבירות המשמעת שעבר העותר היו שיקול ממשמעותי בשיקולי הוועדה, כפי שטען העותר.

לאחר עjon ושקילת מכלול הטעונים שהעלו הצדדים בפנינו, בזיקה להחלטת הוועדה ונימוקיה, סבורני כי מדובר אומנם במקרה גבולי, אך לא ניתן לומר כי ההחלטה הוועדה היא כזו שאף ועדת שחרורים סבירה לא הייתה מגיעה אליה, הינו כי במקרה זה נדרשת התערבותנו בהחלטת הוועדה.

כפי שציינתי קודם, נשענת הנמקת הוועדה על שני אדנים.

אשר לא דין הראשון, הנוגע לרצידבים, לו הייתה ההחלטה מבוססת על כך בלבד, יתכן שהיא מקום להתערב בה.

אכן, הרקע של העותר מלמד כי חזר לסרו מספר פעמים. יחד עם זאת, לא ניתן להטעם מכך כי לא קדם - לכל אחד משני שחרורייו הקודמים-טיפול ממשמעותי בדפוסיו העבריים ובתפיסתו העבריינית, טיפול שניית בין כותלי בית הכלא.

מאסרו הנוכחי שונה בהיבט זה. שכן, כפי שהובא מתוך דוח גורמי הטיפול, נזכר כי העותר ביצע שינוי ממשמעותי בתפיסתו וบทובנות באשר לגורמים שהביאו אותו לשוב ולהתערות בעולם הפשע.

במקרים דומים בעבר פסקנו לא אחת כי מקום בו עושה אסיר שינוי ממשמעותי בדפוסיו העבריים, באמצעות טיפול בכלל, על הוועדה לתת לכך משקל ממשמעותי, כאשר היא שוקלת אם לשחררו על תנאי.

הבהירנו גם לא אחת כי לעניין זה חשיבות עצומה במישור של מתן תמרץ חיובי לאסירים להשתתף בטיפולים שכאה, מהם יוצא נ歇ר בעיקר האינטראס הציבורי.

אשר על כן, ولو רק על כך הייתה נשענת הנמקת הוועדה ממליך היה לחברי להתערב בה ולפסיק אחרת.

דא עקא, קיימן נדבר נוסף להחלטת הוועדה, המבוסס על החומר המודיעינו המשפטרתי.

מדובר למעשה בחווית דעת משטרתית שלילית הקובעת כי לעותר סכסוכים עם גורמים ערביינים באזורי חיפה, וכתוצאה מסכסוכים אלה, ככל שישוחרר העותר, יכול ותפקידים סכנה לשalom הציבור.

לחווית הדעת צורפו גם 2 ידיעות מודיעיניות, האחת משנת 2011, המלמדת על המשך הסכסוך הנ"ל, תוך התיחסות לשירות לעותר, והשנייה משנת 2013 המלמדת גם היא על המשך הסכסוך באמצעות גורמים נוספים המעורבים הקשורים לעותר.

המידע מלמד על סכסוך אלים, ועל כך כי הצדדים המעורבים בו אינם בוחלים לנקט שיטות פעולה גם במקריםות חומרי אדם, תוך תעוזה של ממש.

סבירני כי מידע זה בנוסף להערכת הגורם המודיעיני המשפטתי, לפיו הסכסוך בין העותר לבין אותם גורמים ערביינים נמצא בעיצומו, אך ראוי למשקל שקיים בהחלטת הוועדה, משום האינטרס של ההגנה על שלום הציבור.

לא אעשה מלאכת נאמנה אם לא אצין, כי בהחלטה זו התלבטתי רבות נוכח ההשפעה שיכולה להיות לה על קיומו של תמרץ שלילי לאסירים השוקלים האם להשתתף בטיפול בין כותלי בית הכלא, אולם בסופו של דבר סבירני, כי מדובר בהחלטה שיש להבינה על נסיבותה המיחודות הנוגעות לקיומו של החומר המודיעיני החמור במקרה דנן, שלא למלא הוא,iodai היהתה מתקבלת החלטה הפוכה.

ונכון כל האמור לעיל, אמלץ לחבריו שלא להתערב בהחלטת הוועדה, ולדחות את העתירה.

יונתן אברהם, שופט

כב' השופט שאהר אטרש:

אני מסכים.

שופט אטרש, לאחר

כב' סגן הנשיא, השופט בנימיין ארבל - אב"ד:

אני מסכימם.

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא**

החליטו איפוא מה אחד לדחות את העתירה.

נתן היום, ל' כסלו תשע"ה, 22 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

י. אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד**